

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. gruodžio 21 d.*

„Apeliacinis skundas – Ieškinys dėl žalos atlyginimo – Įmonių koncentracijos sandoriai – Europos Komisijos sprendimas, kuriuo koncentracija pripažinta nesuderinama su vidaus rinka ir EEE susitarimo veikimu – Sprendimo panaikinimas dėl procedūros pažeidimo – Europos Sąjungos deliktinė atsakomybė – Priežastinis ryšys“

Byloje C-297/22 P

dėl 2022 m. gegužės 3 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

United Parcel Service, Inc., įsteigta Atlantoje, Džordžijoje (JAV), atstovaujama *advokat* F. Hoseinian, *advocaten* W. Knibbeler, A. Pliego Selie, F. Roscam Abbing, T. van Helfteren, *solicitor* A. Ryan,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai P. Berghe, M. Farley ir N. Khan,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Regan, penktosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai Z. Csehi (pranešėjas), M. Ilešič ir I. Jarukaitis,

generalinis advokatas A. M. Collins,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *United Parcel Service, Inc.* (toliau – UPS) prašo panaikinti 2022 m. vasario 23 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo Sprendimą *United Parcel Service / Komisija* (T-834/17, EU:T:2022:84; toliau – skundžiamas sprendimas); juo Bendrasis Teismas atmetė SESV 268 straipsniu grindžiamą jos ieškinį, kuriame prašoma atlyginti žalą, tariamai jos patirtą dėl 2013 m. sausio 30 d. Komisijos sprendimo C(2013) 431, kuriuo koncentracija pripažinta nesuderinama su vidaus rinka ir EEE susitarimo veikimu (byla COMP/M.6570 – *UPS / TNT Express*; toliau – ginčijamas sprendimas), neteisėtumo.

Teisinis pagrindas

- 2 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 24, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40) 7 straipsnio „Koncentracijų sustabdymas“ 1 dalyje numatyta:

„Bendrijos mastu veikianti koncentracija, kaip apibrėžta 1 straipsnyje, arba kurią turi patikrinti [Europos] Komisija pagal 4 straipsnio 5 dalį, neturi būti vykdoma iki pranešimo apie ją arba iki paskelbimo, kad ji suderinama su bendrąja rinka, remiantis sprendimu pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą, 8 straipsnio 1 dalį arba 8 straipsnio 2 dalį, arba remiantis prielaida pagal 10 straipsnio 6 dalį.“

- 3 To paties reglamento 10 straipsnio „Procedūrų pradėjimo ir sprendimų priėmimo terminai“ 5 dalyje nustatyta:

„Kai Teisingumo Teismas priima sprendimą, kuris anuliuoja visą arba dalį Komisijos sprendimo, kuriuo nustatytas šiame straipsnyje numatytas terminas, Komisija iš naujo patikrina koncentraciją siekdama priimti sprendimą pagal 6 straipsnio 1 dalį.

Koncentracija iš naujo patikrinama atsižvelgiant į dabartines rinkos sąlygas.

Pranešančios šalys nedelsdamos pateikia naują pranešimą arba pranešimo originalo papildymą, kai pranešimo originalas tampa nebeišsamus dėl rinkos sąlygose arba pateiktoje informacijoje atsiradusių pokyčių. Kai tokių pokyčių nėra, šalys nedelsdamos patvirtina šį faktą.

1 dalyje nustatyti terminai prasideda darbo dieną po pilnos informacijos naujame pranešime, papildomame pranešime arba patvirtinime gavimo, kaip apibrėžta trečiojoje šios dalies pastraipoje.

Antroji ir trečioji šios dalies pastraipos taikomos 6 straipsnio 4 dalyje ir 8 straipsnio 7 dalyje nurodytais atvejais.“

Ginčo aplinkybės

- 4 Ginčo aplinkybės, aprašytos skundžiamo sprendimo 1–13 punktuose, yra tokios:

„1. Europos ekonominėje erdvėje (EEE) ieškovė *United Parcel Service, Inc.* (UPS) ir *TNT Express NV* (toliau – TNT) yra dvi tarptautinio skubaus smulkiųjų siuntų pristatymo paslaugų rinkose veikiančios bendrovės.

2. 2012 m. birželio 26 d. Europos Komisija <...> paskelbė išankstinį pranešimą apie koncentraciją (byla COMP/M.6570 – *UPS / TNT Express*) (OL C 186, 2012, p. 9).

3. 2013 m. sausio 11 d. Komisija informavo UPS, kad ketina uždrausti numatomą jos ir TNT koncentracijos sandorį.
4. 2013 m. sausio 14 d. UPS šią informaciją paskelbė pranešime spaudai.
5. <...>
6. 2013 m. sausio 30 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą. Komisija priėjo prie išvados, kad UPS ir TNT koncentracija sudarytų didelių veiksmingos konkurencijos kliūčių nagrinėjamų paslaugų rinkose penkiolikoje valstybių narių, t. y. Bulgarijos, Čekijos Respublikos, Danijos, Estijos, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Nyderlandų, Lenkijos, Rumunijos, Slovėnijos, Slovakijos, Suomijos ir Švedijos rinkose.
7. Tos pačios dienos pranešime spaudai UPS pareiškė, kad atsisako numatomos koncentracijos.
8. 2013 m. balandžio 5 d. UPS pateikė Bendrajam Teismui ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo (įregistruotas numeriu T-194/13) ir prašymą taikyti pagreintą procedūrą; Bendrasis Teismas šį prašymą atmetė.
9. 2015 m. balandžio 7 d. *FedEx Corp.* pateikė pasiūlymą pirkti TNT.
10. 2015 m. liepos 4 d. Komisija paskelbė išankstinį pranešimą apie koncentraciją (byla M.7630 – *FedEx / TNT Express*) (OL C 220, 2015, p. 15) dėl sandorio, kuriuo *FedEx* turėjo įgyti TNT.
11. 2016 m. sausio 8 d. Komisija priėmė sprendimą, kuriuo koncentracija pripažinta suderinama su vidaus rinka ir EEE susitarimo veikimu (byla M. 7630 – *FedEx / TNT Express*) (jo santrauka buvo paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 450, 2016, p. 12), susijusį su *FedEx* ir TNT sandoriu.
12. 2017 m. kovo 7 d. Sprendimu *United Parcel Service / Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144) Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą.
13. 2017 m. gegužės 16 d. Komisija pateikė apeliacinį skundą dėl 2017 m. kovo 7 d. Sprendimo *United Parcel Service / Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144); jį Teisingumo Teismas atmetė 2019 m. sausio 16 d. Sprendimu *Komisija / United Parcel Service* (C-265/17 P, EU:C:2019:23).“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

5. 2017 m. gruodžio 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo UPS ieškinį, juo ji prašė, pirma, priteisti 1,742 mlrd. EUR žalos, kurią tariamai patyrė dėl ginčijamo sprendimo neteisėtumo, atlyginimą ir, antra, priteisti kompensaciją už mokesčius, kurie bus sumokėti nuo priteisto žalos atlyginimo.
6. Remiantis ieškiniu, tariamą 1,742 mlrd. EUR žalą sudaro:
 - 131 mln. EUR suma, atitinkanti grynuosius nuostolius, UPS patirtus dėl sutarties nutraukimo kompensacijos (200 mln. EUR bruto), kuri dėl sandorio nevykdymo pagal susijungimo susitarimą buvo išmokėta TNT,

- 1,638 mlrd. EUR suma, atspindinti sąnaudų sinergijos, kuri buvo prarasta dėl sandorio uždraudimo, grynąją vertę atskaičius mokesčius,
 - 2,4 mln. EUR suma, atitinkanti UPS patirtas bylinėjimosi išlaidas (3,7 mln. EUR bruto), susijusias su dalyvavimu *FedEx* / *TNT* sandoryje,
 - atėmus 29 mln. EUR išvengtų sandorio išlaidų (44,2 mln. EUR bruto).
- 7 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė UPS ieškinį.
- 8 Pirma, dėl pažeidimų, kuriuos lėmė procesinių teisių pažeidimas, Bendrasis Teismas, pirma, skundžiamo sprendimo 94 ir 123 punktuose nusprendė, kad UPS teisės į gynybą pažeidimas dėl to, kad Komisija nepateikė galutinės ekonometrinio modelio versijos, jau buvo galutinai nustatytas 2017 m. kovo 7 d. Sprendime *United Parcel Service / Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144, 221 ir 222 punktai); jis įgijo *res judicata* galią po to, kai Komisijos apeliacinis skundas buvo atmetas 2019 m. sausio 16 d. Sprendimu *Komisija / United Parcel Service* (C-265/17 P, EU:C:2019:23). Anot Bendrojo Teismo, pažeidusi UPS teisę į gynybą Komisija padarė pakankamai aiškų Sąjungos teisės normos, suteikiančios teisių privatiems asmenims, pažeidimą.
- 9 Antra, skundžiamo sprendimo 143 punkte Bendrasis Teismas kaip nepagrįstus atmetė UPS argumentus, kad analizuodama našumo padidėjimą Komisija taip pat pažeidė UPS procesines teises, nes nepateikė šio padidėjimo vertinimo kriterijų.
- 10 Trečia, dėl nurodyto procesinių teisių pažeidimo, susijusio su tam tikrų konfidencialių *FedEx* dokumentų neperdavimu, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 172 ir 182 punktuose nusprendė, kad jis neįrodytas.
- 11 Antra, dėl nurodytų pažeidimų, kuriuos lėmė tariamos klaidos, susijusios su koncentracijos vertinimu iš esmės, Bendrasis Teismas, pirma, palyginęs esamus interesus, skundžiamo sprendimo 228 punkte pažymėjo, kad UPS nurodyti pažeidimai, susiję su Komisijos ekonometriniu modeliu, nėra pakankamai aiškūs, kad užtrauktų Sąjungos deliktinę atsakomybę.
- 12 Antra, skundžiamo sprendimo 289 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad UPS neįrodė, jog vertinant nurodyto našumo padidėjimo patikrinamumą buvo padaryta klaidų, dėl kurių galėjo kilti Sąjungos deliktinė atsakomybė.
- 13 Trečia, dėl priežastinio ryšio tarp pažeidimo, kurį lėmė tai, kad nebuvo pranešta apie ekonometrinių modelių, ir nurodytos trijų rūšių žalos, kurią UPS prašė atlyginti dėl to, kad nebuvo įmanoma įgyvendinti planuotos koncentracijos, skundžiamo sprendimo 343 punkte Bendrasis Teismas iš pradžių konstatavo, kad reikia atmesti prašymą atlyginti žalą, susijusią su jos dalyvavimo *FedEx* ir *TNT* koncentracijos kontrolės procedūroje išlaidomis.
- 14 Toliau skundžiamo sprendimo 350 punkte Bendrasis Teismas nusprendė: kadangi dėl sutarties nutraukimo UPS mokamą 200 mln. EUR kompensaciją *TNT* tiesiogiai lemia šių dviejų įmonių sutartis, neįrodyta, kad UPS procesinių teisių pažeidimas ar kiti jos nurodyti pažeidimai yra lemiami jos priežastis.
- 15 Galiausiai dėl žalos, susijusios su UPS pelnu, negautu dėl negalėjimo įvykdyti planuotos koncentracijos, Bendrasis Teismas, pirma, skundžiamo sprendimo 353 punkte laikėsi nuomonės, kad UPS prašymas turi būti aiškinamas taip, kad juo siekiama gauti kompensaciją ne už prarastą

galimybę įvykdyti tą koncentraciją, o už tam tikrą sąnaudų sinergijos praradimą. Kadangi tik atsakydama į Bendrojo Teismo klausimus UPS nurodė, kad prašymas atlyginti žalą tam tikru būdu apima prarastą galimybę, Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad šis naujas reikalavimas atlyginti žalą buvo pateiktas pavėluotai, todėl nepriimtinas.

- 16 Antra, skundžiamo sprendimo 355 ir 358 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad UPS nenustatė ir nepateikė įrodymų, kurie leistų padaryti užtikrintą išvadą, kad nurodytų sampratos klaidų, susijusių su pasirinktu ekonometriniu modeliu, pakanka pripažinti neteisėta visą planuotos koncentracijos ekonominę analizę, ir išvadą, kad kilo didelių veiksmingos konkurencijos kliūčių. Tuose skundžiamo sprendimo punktuose Bendrasis Teismas taip pat konstatavo, kad negalima daryti išvados, jog teisės į gynybą pažeidimas turėjo lemiamą įtaką numatomos koncentracijos kontrolės procedūros baigčiai.
- 17 Trečia, skundžiamo sprendimo 365 punkte Bendrasis Teismas nusprendė: kadangi 2013 m. sausio 14 d. UPS atsisakė planų įsigyti TNT, net darant prielaidą, kad dėl pažeidimo, kurį Komisija padarė priimdama ginčijamą sprendimą, UPS galėjo negauti pelno, tai, kad ši įmonė atsisakė numatytos koncentracijos jau nuo pranešimo apie ginčijamą sprendimą, nutraukė bet kokią tiesioginį priežastinį ryšį tarp šio pažeidimo ir nurodytos žalos.
- 18 Skundžiamo sprendimo 371 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad nebuvo įrodyta, jog UPS procesinių teisių pažeidimas ar kiti nurodyti pažeidimai yra lemiami jos tariamai negauto pelno priežastis, todėl prašymą atlyginti šią žalą reikia atmesti.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

- 19 UPS Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - pagal SESV 340 straipsnyje numatytą procedūrą priteisti UPS kompensaciją, kartu su taikytinomis palūkanomis, už patirtą žalą, kaip buvo prašoma pirmojoje instancijoje,
 - jei šis reikalavimas nebūtų tenkinamas, gražinti bylą Bendrajam Teismui ir
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi šiame procese ir procese Bendrajame Teisme išlaidas.
- 20 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
 - atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš UPS bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 21 Grįsdama savo apeliacinį skundą UPS nurodo šešis pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė, kai, pirma, nusprendė, kad Komisijai priskirtinos didelės klaidos, susijusios su šios institucijos naudotu ekonometriniu modeliu, negalėjo užtraukti Sąjungos deliktinės atsakomybės, ir, antra, padarė išvadą, kad nėra priežastinio ryšio su nurodyta žala. Antrasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė, kai laikėsi

nuomonės, kad sutarties nutraukimo kompensacija negali būti susigrąžinta, nes dėl jos buvo susitarta savanoriškai. Trečiasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė, kai nusprendė, kad priežastinis ryšys tarp Komisijos padaryto sunkaus pažeidimo ir žalos, susijusios su negautu pelnu, buvo nutrauktas dėl veiksmų, kurių UPS ėmėsi po to, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas teisės klaidomis, kurias Bendrasis Teismas padarė, kai priėjo prie išvados, kad Komisija turėjo diskreciją sutikti su našumo padidėjimu, todėl vertindama šį padidėjimą ji nepadarė pakankamai aiškios klaidos. Penktasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė, kai nusprendė, kad UPS nepateikė bylas nagrinėjančiam pareigūnui reikalaujamų prašymų dėl *FedEx* dokumentų. Šeštasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė, kai priėjo prie išvados, kad žala, atsiradusi dėl prarastos galimybės, yra naujas reikalavimas atlyginti žalą, kuris dėl šios priežasties yra nepriimtinas.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

- 22 Pateikdama trečiąjį pagrindą, kurį reikia nagrinėti pirmiausia, UPS iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis skundžiamo sprendimo 364 ir 365 punktuose padarė teisės klaidų, kai tvirtino, kad dėl veiksmų, kurių UPS ėmėsi po to, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, nutrūko tiesioginis priežastinis ryšys tarp Komisijos padaryto sunkaus pažeidimo ir žalos, susijusios su UPS negautu pelnu dėl negalėjimo įgyvendinti planuotą koncentraciją. UPS teigimu, veiksmai, kurių ji ėmėsi, buvo tiesioginė ginčijamo sprendimo pasekmė.
- 23 UPS patikslina, pirma, kad konstatavęs, jog UPS nusprendė „atsisakyti“ planuotos koncentracijos, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes priėjo prie teisiškai klaidingos išvados, grindžiamos akivaizdžiai iškreiptu turimų įrodymų aiškinimu. UPS neatsisakė plano pirkti, nes Bendrojo Teismo prašė panaikinti ginčijamą sprendimą ir taikyti pagreitintą procedūrą. Be to, UPS pagal sutartį įsipareigojo neatsiimti pasiūlymo, kol Komisija to nedraudžia. 2013 m. sausio 14 d. pranešimu spaudai ji informavo kapitalo rinkas, kad tuo atveju, jei Komisija iš tikrųjų priimtų draudžiamąjį sprendimą, UPS teisiškai negalėtų įgyvendinti pasiūlymo ir jo galiojimas baigtųsi pagal sutarties sąlygas. Vėliau, 2013 m. sausio 30 d., t. y. ginčijamo sprendimo priėmimo dieną, UPS paskelbė pranešimą spaudai, jame paaiškino, kokių veiksmų pagal sutartį reikia imtis priėmus šį sprendimą. Kiek tai susiję su šiais sutartiniais veiksmais, Bendrasis Teismas negali UPS kaltinti tuo, kad ji ėmėsi veiksmų, kurių reikalaujama pagal Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnį, kuriame numatyta, kad uždraustos koncentracijos negali būti vykdomos.
- 24 Antra, UPS teigimu, Bendrojo Teismo išvada, kad priežastinis ryšys tarp Komisijos padarytos rimtos klaidos ir žalos, susijusios su UPS negautu pelnu dėl negalėjimo įgyvendinti planuotos koncentracijos, buvo nutrauktas, nes ji nepateikė antro pasiūlymo įsigyti TNT arba konkuruojančio pasiūlymo reaguodama į *FedEx* pasiūlymą, yra klaidinga ir neatspindi ekonominės tikrovės.
- 25 Pirma, UPS neturėjo jokio pagrindo tikėtis kitokios baigties, nes, viena vertus, procedūra dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo tebevyko, ir Komisija ryžtingai gynė to sprendimo teisėtumą. Kita vertus, iš jokios šalies negalima reikalauti, kad ji ir toliau praneštų apie sandorį, tikėdamasi gauti galutinį patvirtinimą, nepaisant to, ar tai komerciniu arba kitokiu požiūriu įmanoma pagal viešuosius pasiūlymus pirkti reglamentuojančias taisykles.

- 26 Antra, UPS pabrėžia ne tik tai, kad šis naujas pasiūlymas nebuvo patvirtintas ar kad buvo labai mažai tikėtina, jog Nyderlandų finansų reguliavimo institucija jį patvirtins pagal Nyderlandų teisės aktus viešųjų pasiūlymų pirkti srityje, pagal kuriuos tam, kad šalis galėtų atlikti pirkimą, prieš tai ši institucija turi patvirtinti raštą, susijusį su viešu pasiūlymu pirkti, bet ir tai, kad neteisinga ir nerealu manyti, kad ji galėjo pateikti peržiūrėtą pasiūlymą iki Bendrajam Teismui panaikinant ginčijamą sprendimą.
- 27 Trečia, tuo metu, kai Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą, TNT buvo įsigijusi *FedEx* ir UPS nebegalėjo pateikti pasiūlymo pirkti TNT. Tokiomis aplinkybėmis UPS taip pat neturėjo galimybės prašyti, kad Komisija tęstų UPS pasiūlymo dėl TNT vertinimą. Bendrasis Teismas sutiko, kad byla būtų nagrinėjama prioritetine tvarka, tačiau panaikinimas buvo paskelbtas praėjus daugiau kaip metams po to, kai *FedEx* įsigijo TNT.
- 28 Komisija tvirtina, kad trečiasis pagrindas yra iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 29 Iš pradžių reikia priminti, kad remiantis suformuota jurisprudencija, Bendrajam Teismui nustatčius ar įvertinus faktines aplinkybes, tik Teisingumo Teismas pagal SESV 256 straipsnį turi jurisdikciją patikrinti šių aplinkybių teisinį kvalifikavimą ir jo nulemtas teises pasekmes (2021 m. spalio 14 d. Sprendimo *NRW. Bank / CRU*, C-662/19 P, EU:C:2021:846, 35 punktas). Taigi faktinių aplinkybių vertinimas nėra Teisingumo Teismo kontrolei pateiktinas teisės klausimas, nebent būtų iškraipyti Bendrajam Teismui pateikti įrodymai (2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 68 punktas).
- 30 Kai apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, pagal SESV 256 straipsnį, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktą jis turi tiksliai nurodyti, kokius įrodymus teismas iškraipė, taip pat įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių atlikdamas vertinimą Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus. Be to, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos, nesant reikalo iš naujo įvertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų (2022 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *Komisija / Valencia Club de Fútbol*, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 31 Toks iškraipymas reiškia, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai peržengė protingo įrodymų vertinimo ribas. Šiuo aspektu nepakanka įrodyti, kad dokumentas galėtų būti aiškinamas kitaip, nei jį aiškino Bendrasis Teismas (2021 m. sausio 28 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija*, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 44 punktas ir 2023 m. vasario 16 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-623/20 P, EU:C:2023:97, 128 punktas).
- 32 Nagrinėjamu atveju pateikdama šį pagrindą UPS nekaltina Bendrojo Teismo tuo, kad jis klaidingai teisiškai kvalifikavo faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 365 punkte nusprendė, jog tai, kad UPS atsisakė planuotos koncentracijos, kuria buvo siekiama įsigyti TNT, kai tik buvo pranešta apie ginčijamą sprendimą, taigi gerokai anksčiau, nei *FedEx* paskelbė apie savo pasiūlymą ją pirkti, yra veiksmas, dėl kurio nutrūko tiesioginis priežastinis ryšys tarp priimant ginčijamą sprendimą Komisijos padaryto pažeidimo ir nurodytos žalos. Vis dėlto UPS kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis iškraipė įrodymus, kai skundžiamo sprendimo 364 ir 365 punktuose nusprendė, kad ji atsisakė šio sandorio.

- 33 Šiuo aspektu reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 364 ir 365 punktuose Bendrasis Teismas, savarankiškai vertindamas faktines aplinkybes, pažymėjo, jog pirmame 2013 m. sausio 14 d. pranešime spaudai UPS vienareikšmiškai nurodė, kad nusprendė atsisakyti planuotos koncentracijos su TNT, o antrame 2013 m. sausio 30 d. pranešime spaudai pranešė apie savo pasiūlymo dėl TNT atsiėmimą ir apie šių dviejų įmonių sprendimą nutraukti susijungimo susitarimą. Taigi Bendrasis Teismas savarankiškai konstatavo, kad UPS atsisakė įsigyti TNT jau 2013 m. sausio 14 d. ir kad ji niekada negrįžo prie šio klausimo, o tai taip pat įrodo aplinkybė, kad po ginčijamo sprendimo priėmimo UPS nepateikė naujo pasiūlymo dėl TNT ir nereagavo į *FedEx* pasiūlymą, pateikdama konkuruojantį pasiūlymą.
- 34 Reikia konstatuoti, kad grindžiant šį pagrindą pateiktais argumentais UPS tik pateikia dokumentų, šiuo atveju 2013 m. sausio 14 ir 30 d. pranešimų spaudai, ir su jais susijusių faktinių aplinkybių aiškinimą, kuris skiriasi nuo pateiktojo skundžiamame sprendime, tačiau nenurodo, kad Bendrasis Teismas šiuo aspektu akivaizdžiai iškreipė byloje esančius įrodymus ir peržengė protingo įrodymų vertinimo ribas, kai padarė išvadą, kad UPS nusprendė atsisakyti nagrinėjamos koncentracijos. Beje, šiuo klausimu reikia pažymėti, kad UPS nekaltina Bendrojo Teismo tuo, kad jis iškreipė įrodymus, kai skundžiamo sprendimo 363 punkte nusprendė, kad pagal 2012 m. kovo 19 d. susijungimo susitarimą UPS turėjo teisę vien savo nuožiūra pratęsti pasiūlymo dėl TNT galiojimą, jei bus pripažintas nesuderinamumas.
- 35 Dėl UPS šiomis aplinkybėmis pateiktų argumentų, susijusių su reikšme to, kad nebuvo pateiktas antras pasiūlymas įsigyti TNT ar konkuruojantis pasiūlymas reaguojant į *FedEx* pasiūlymą, pažymėtina, kad jie taip pat neįrodo iškreipimo. Šiais argumentais UPS tikrai neginčijo skundžiamo sprendimo 365 punkte Bendrojo Teismo atlikto faktinių aplinkybių vertinimo, pagal kurį UPS nepateikė antro pasiūlymo įsigyti TNT ir nepateikė konkuruojančio pasiūlymo, reaguodama į *FedEx* pasiūlymą, o pripažino šio faktinių aplinkybių vertinimo tikslumą, tiesiog nurodydama aplinkybes, kurios, jos nuomone, pagrindžia tokį vertinimą.
- 36 Šiomis aplinkybėmis trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 37 Pateikdama antrąjį pagrindą UPS iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis skundžiamo sprendimo 346, 347 ir 350 punktuose padarė teisės klaidą, kai atmetė priežastinio ryšio tarp pakankamai akivaizdžios Komisijai priskiriamos klaidos ir sutarties nutraukimo kompensacijos buvimą vien dėl to, kad dėl šios kompensacijos buvo susitarta savanoriškai.
- 38 UPS visų pirma teigia, kad, kai privataus asmens patirtą žalą tiesiogiai lemia pakankamai aiški Sąjungos institucijos klaida, kyla Sąjungos deliktinė atsakomybė, neatsižvelgiant į tai, ar aktas, dėl kurio atsirado žala, yra sutartis tarp privačių asmenų, kurie dėl kylančios pareigos susitarė prieš tai, kai buvo padaryta ši pakankamai aiški klaida. Šiuo aspektu UPS pažymi, kad, jeigu būtų vadovaujamosi Bendrojo Teismo argumentais, Sąjunga niekada nebūtų atsakinga už žalą, kurią privatūs asmenys patyrė dėl pakankamai akivaizdžios institucijai priskirtinos klaidos, jei susiję privatūs asmenys savo noru buvo užmezgę sutartinius santykius arba dėl jų sutarę. Bendrasis Teismas tariamą privačių asmenų, kuriems Sąjungos institucijos aktas daro poveikį, norą ir laisvą

susitarimą pripažino lemiamais veiksniais, leidžiančiais nustatyti priežastinio ryšio buvimą. Vis dėlto pagal SESV 340 straipsnį iš jo taikymo srities jokių būdu nepašalinamas žalos, susijusios su savanoriškai ir laisvai sudarytais privačių asmenų susitarimais, atlyginimas.

- 39 Be to, UPS teigimu, nors teisė į sutarties nutraukimo kompensaciją kyla iš 2012 m. kovo 19 d. susijungimo susitarimo, taip nėra šios kompensacijos mokėjimo atveju, nes teisė į ją atsirado dėl ginčijamo sprendimo. Šiuo aspektu ši byla skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas 2009 m. liepos 16 d. Sprendimas *Komisija / Schneider Electric* (C-440/07 P, EU:C:2009:459). Toje byloje *Schneider* būtų galėjusi išvengti nurodytos žalos, jei būtų tęsusi koncentracijos kontrolės procedūrą, siekdama gauti leidimą įsigyti *Legrand* po to, kai Bendrasis Teismas panaikino jau įvykdytos koncentracijos draudimą, tačiau ji nusprendė procedūrą nutraukti. Nagrinėjamu atveju UPS negalėjo išvengti sutarties nutraukimo kompensacijos mokėjimo, nes ši kompensacija praktiškai buvo privaloma.
- 40 Galiausiai UPS teigia, kad Bendrasis Teismas neatsakė į jos argumentą, kad praktiškai buvo privaloma į 2012 m. kovo 19 d. susijungimo susitarimą įtraukti sutarties nutraukimo kompensaciją. Šiuo atžvilgiu UPS pažymi, kad argumentas, jog sutarties nutraukimo kompensacija negali būti susigrąžinta vien dėl to, kad dėl kompensacijos buvo sutarta savanoriškai, yra neteisingas. Įmonės, su kuriomis susijęs viešas pasiūlymas pirkti, praktiškai primygtinai reikalauja įtraukti sutarties nutraukimo kompensaciją.
- 41 Komisija teigia, kad šį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 42 Iš pradžių reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 344 ir 345 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, jog sutarties nutraukimo kompensacija turi būti mokama dėl sutartinio įsipareigojimo, kylancio iš 2012 m. kovo 19 d. susijungimo susitarimo sąlygų. Šiame susitarime buvo numatyta, jog viešas UPS pasiūlymas pirkti TNT akcijas teikiamas su atidedamąja sąlyga, kad Komisija priims teigiamą sprendimą, o šios sąlygos neįvykdymas yra susijungimo susitarimo nutraukimo priežastis, leidžianti TNT, pateikus pirmą prašymą, gauti iš UPS 200 mln. EUR sutarties nutraukimo kompensaciją.
- 43 Skundžiamo sprendimo 346 ir 347 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, jog šis sutartinis įsipareigojimas kyla iš šalių noro savanoriškai tarpusavyje pasidalyti riziką, kad dėl planuojamos koncentracijos nebus gautas išankstinis Komisijos leidimas; 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Schneider Electric* (C-440/07 P, EU:C:2009:459) 203 punkte Teisingumo Teismas priminė, kad ši rizika būdinga visoms koncentracijų kontrolės procedūroms. Bendrasis Teismas, darydamas nuorodą į to sprendimo 205 punktą, patikslino, kad žalą sukeliančios sutartinių įsipareigojimų, kuriuos savanoriškai prisiėmė Komisijos sprendimo adresatas, pasekmės negali būti lemiamą žalos, patirtos dėl šiame sprendime padarytų pažeidimų, priežastis.
- 44 Pirma, dėl UPS pateikto prieštaravimo, apibendrinto šio sprendimo 38 punkte, reikia konstatuoti, kad skundžiamas sprendimas negali būti aiškinamas taip, kad jame Sąjungos institucijos atsakomybė atmetama visais atvejais, kai nurodyta žala grindžiama sutartiniais santykiais. Žinoma, atskirai vertinama skundžiamo sprendimo 347 punkte Bendrojo Teismo pateikta pastaba, kad žalą sukeliančios sutartinių įsipareigojimų, kuriuos savanoriškai prisiėmė Komisijos sprendimo adresatas, pasekmės negali būti lemiamą žalos, patirtos dėl šiame sprendime padarytų pažeidimų, priežastis, gali suteikti pagrindą tokiam aiškinimui. Vis dėlto, kaip matyti iš kartu vertinamų skundžiamo sprendimo 344–347 punktų, Bendrojo Teismo argumentai susiję su šioje

byloje nagrinėjama sutarties sąlyga, pagal kurią šalys savanoriškai tarpusavyje pasidalijo riziką, kad dėl planuojamos koncentracijos nebus gautas išankstinis Komisijos leidimas, nustatydamos fiksuotą 200 mln. EUR sumą.

- 45 Antra, kalbant apie UPS argumentą, susijusį su praktiškai tariamai privalomu sutarties nutraukimo kompensacijos pobūdžiu, pakanka konstatuoti, kad juo siekiama paneigti skundžiamo sprendimo 346 ir 347 punktuose Bendrojo Teismo savarankiškai vertinant faktines aplinkybes padarytą išvadą, kad nagrinėjamu atveju dėl sutarties nutraukimo kompensacijos buvo susitarta savanoriškai, nesiremiant iškraipymu ir jo neįrodant.
- 46 Todėl, remiantis šio sprendimo 29 punkte priminta jurisprudencija, šis argumentas yra nepriimtinas apeliacinio skundo stadijoje.
- 47 Trečia, kalbant apie prieštaravimą, grindžiamą motyvavimo stoka, nes Bendrasis Teismas neatsakė į UPS argumentą, kad dėl kompensacijos nebuvo susitarta savanoriškai, bet ji praktiškai buvo privaloma, reikia priminti, kad pareiga motyvuoti, tenkanti Bendrajam Teismui pagal SESV 296 straipsnio antrą pastraipą ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį, reiškia, kad jis turi aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstyti argumentus, kuriais rėmėsi, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priimto sprendimo pagrindimu, o Teisingumo Teismas – vykdyti teisminę kontrolę. Kai taiko šią pareigą, Bendrasis Teismas neįpareigojamas išsamiai ir vieną po kito išnagrinėti visus bylos šalių išdėstytus argumentus. Taigi motyvavimas gali būti numanomas su sąlyga, kad jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti motyvus, kuriais remiasi Bendrasis Teismas, o Teisingumo Teismui turėti pakankamai informacijos, kad jis galėtų vykdyti kontrolę, kai nagrinėja apeliacinį skundą (2023 m. vasario 2 d. Sprendimo *Ispanija ir kt. / Komisija*, C-649/20 P, C-658/20 P ir C-662/20 P, EU:C:2023:60, 113 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 48 Nagrinėjamu atveju pakanka pažymėti, jog Bendrasis Teismas konkrečiai atsakė į UPS argumentą, kad kompensacija praktiškai buvo privaloma, skundžiamo sprendimo 346 punkte pažymėdamas, jog sutartinis UPS ir TNT įsipareigojimas pasidalyti riziką, kad dėl planuojamos koncentracijos nebus gautas išankstinis Komisijos leidimas, t. y. riziką, kuri, kaip priminė Teisingumo Teismas, yra būdinga visoms koncentracijų kontrolės procedūroms, buvo priimtas savanoriškai.
- 49 Taigi antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies

Šalių argumentai

- 50 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje UPS iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis, be kita ko, skundžiamo sprendimo 356–358 punktuose, padarė teisės klaidą ir iškraipė ginčijamą sprendimą, kai nusprendė, kad Komisijos naudotas ekonometrinis modelis yra tik vienas iš elementų, pateisinančių draudimą, ir kad UPS neįrodė lemiamos nustatytų didelių teisės klaidų įtakos ginčijamam sprendimui.
- 51 Komisija teigia, kad ši pagrindo dalis yra iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 52 Reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 354–358 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, jog pakankamai aiškus UPS procesinių teisių pažeidimas, konstatuotas to sprendimo 123 punkte, arba tariamos sampratos klaidos, susijusios su Komisijos pasirinktu ekonometriniu modeliu, negali būti laikomos turtinės žalos, susijusios su UPS negautu pelnu dėl negalėjimo įvykdyti planuotos koncentracijos, priežastimi.
- 53 Skundžiamo sprendimo 365 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad net darant prielaidą, jog dėl pažeidimo, kurį Komisija padarė priimdama ginčijamą sprendimą, UPS galėjo negauti pelno, tai, kad ši įmonė atsisakė planuotos koncentracijos jau nuo pranešimo apie ginčijamą sprendimą, nutraukė bet kokią tiesioginę priežastinę ryšį tarp šio pažeidimo ir nurodytos žalos.
- 54 Kadangi, kaip matyti iš šio sprendimo 32–36 punktuose išdėstytų motyvų, argumentai, kuriais UPS ginčijo šią skundžiamo sprendimo 365 punkte Bendrojo Teismo padarytą išvadą, buvo atmesti, reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 355–358 punktai yra pertekliniai, kiek tai susiję su priežastinio ryšio tarp jos procesinių teisių pažeidimo ar kitų Komisijos padarytų tariamų pažeidimų ir nurodytos turtinės žalos, susijusios su UPS negautu pelnu dėl negalėjimo įvykdyti planuotą koncentraciją, vertinimu.
- 55 Remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, dėl Bendrojo Teismo sprendimo perteklinių motyvų pateikti argumentai negali lemti šio sprendimo panaikinimo, todėl yra nereikšmingi (2023 m. sausio 17 d. Nutarties *Theodorakis ir Theodoraki / Taryba*, C-137/22 P, EU:C:2023:41, 43 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 56 Vadinas, pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nereikšmingą.

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies ir dėl ketvirtojo bei penktojo pagrindų

Šalių argumentai

- 57 Pirmojo pagrindo antroje dalyje UPS teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 216 ir 226 punktuose nusprendė, jog vien to, kad Komisija naudojo ekonometrinių modelių, kuriame padaryta pažeidimų, t. y. neįprastą metodą, grindžiamą neįvertintomis ir nepatikrintomis prielaidomis, nenagrinėdama jo rezultatų patikimumo ir modelio jautrumo, nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, jog šie pažeidimai yra pakankamai aiškūs, kad užtrauktų Sąjungos deliktinę atsakomybę.
- 58 Pateikdama ketvirtąjį pagrindą, kurį sudaro trys dalys, UPS teigia, kad Bendrasis Teismas, be kita ko, skundžiamo sprendimo 124–143 ir 229–289 punktuose padarė teisės klaidų, vertindamas padidėjusį našumą.
- 59 Pateikdama penktąjį pagrindą UPS iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad skundžiamo sprendimo 172, 182 ir 183 punktuose jis padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad savo prašymuose leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su *FedEx* konkurencingumu, UPS buvo nepakankamai tikslus, todėl neteko teisės susipažinti su tam tikrais *FedEx* dokumentais.
- 60 Komisija ginčija visus argumentus, kuriais grindžiama ši dalis ir šie pagrindai.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 61 Kaip Bendrasis Teismas priminė skundžiamo sprendimo 82 punkte, iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimas pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą siejamas su visų sąlygų įvykdymu, t. y. veiksmų, kuriais kaltinama Sąjungos institucija, neteisėtumu, žalos realumu ir priežastinio ryšio tarp šios institucijos veiksmų ir nurodytos žalos buvimu. Kaip yra nusprendęs Teisingumo Teismas, jeigu viena iš šių sąlygų neįvykdyta, turi būti atmestas visas ieškinys ir nereikia nagrinėti kitų Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų (2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Dalli / Komisija*, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 41 ir 42 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija). Be to, Sąjungos teismas neprivalo nagrinėti šių sąlygų tam tikra nustatyta tvarka (2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Europos Sąjunga / Guardian Europe ir Guardian Europe / Europos Sąjunga*, C-447/17 P ir C-479/17 P, EU:C:2019:672, 148 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 62 Kadangi šio apeliacinio skundo antrasis ir trečiasis pagrindai buvo atmesti, reikia konstatuoti, kad UPS tinkamai neužginčijo skundžiamo sprendimo 350 ir 365 punktuose Bendrojo Teismo padarytų išvadų, kad priežastinis ryšys neįrodytas nei dėl nurodytos žalos, kurią sudaro sutarties nutraukimo kompensacijos mokėjimas, nei dėl tariamo UPS negauto pelno dėl negalėjimo įvykdyti planuotos koncentracijos. Be to, UPS neginčijo skundžiamo sprendimo 343 punkte pateiktų Bendrojo Teismo išvadų dėl priežastinio ryšio nebuvimo, kiek tai susiję su žala, patirta dėl UPS dalyvavimo *FedEx* ir TNT sandorio kontrolės procedūroje išlaidų.
- 63 Tuo remiantis darytina išvada, kad skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas teisingai konstatavo priežastinio ryšio nebuvimą, kiek tai susiję su trimis skirtingomis nurodytos žalos rūšimis.
- 64 Pagal suformuotą jurisprudenciją, jei nagrinėjant apeliacinį skundą vieno iš Bendrojo Teismo nurodytų motyvų pakanka jo sprendimo rezoliucinei daliai pagrįsti, trūkumai, kurių gali turėti kitas atitinkamo sprendimo motyvas, negali paveikti šios rezoliucinės dalies, todėl šiais trūkumais grindžiamas pagrindas yra nereikšmingas ir turi būti atmestas (2014 m. spalio 14 d. Sprendimo *Buono ir kt. / Komisija*, C-12/13 P ir C-13/13 P, EU:C:2014:2284, 47 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija; šiuo klausimu žr. 2021 m. spalio 28 d. Sprendimo *Vialto Consulting / Komisija*, C-650/19 P, EU:C:2021:879, 86 punktą).
- 65 Šiomis aplinkybėmis argumentai, kuriais remdamasi pirmojo pagrindo antroje dalyje ir ketvirtajame bei penktajame pagrinduose UPS siekia įrodyti, kad buvo padaryti pakankamai aiškūs teisės normų pažeidimai, ir kurie yra papildomi, palyginti su teisės į gynybą pažeidimu, galutinai nustatyti 2017 m. kovo 7 d. Sprendime *United Parcel Service / Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144, 221 ir 222 punktai), darant prielaidą, kad jie pagrįsti, negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo. Todėl šie argumentai turi būti atmesti kaip nereikšmingi.

Dėl šeštojo pagrindo

Šalių argumentai

- 66 Pateikdama šeštąjį pagrindą UPS kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis skundžiamo sprendimo 353 punkte padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad žala, kurią prašoma atlyginti dėl negauto pelno, susijusi tik su visišku tikėtinos sinergijos praradimu ir kad bet koks Bendrajam Teismui pateiktas prašymas priteisti kompensaciją, kuri yra mažesnė už šį numatomą visišką pelno

praradimą, yra naujas reikalavimas atlyginti žalą, ir jis nepriimtinas, nes pateiktas pavėluotai. Konkrečiai kalbant, UPS teigia, kad jeigu, Bendrojo Teismo manymu, ji neturi teisės į visišką nurodytos žalos, patirtos dėl prarastos sinergijos, atlyginimą, savaime suprantama, šis teismas, įgyvendindamas neribotą jurisdikciją, turėtų nustatyti, kiek mokėtina kompensacija turėtų būti mažesnė už visą reikalaujamą sumą.

67 Komisija teigia, kad šį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

68 Reikia pažymėti, kad UPS argumentai grindžiami prielaida, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 353 punkte, turtinė žala, susijusi su negautu pelnu, apima žalą, atsiradusią dėl prarastos galimybės, o ji yra mažesnė už žalos sumą, kurios iš pradžių buvo reikalaujama, t. y. mažesnė už visą reikalaujamą sumą.

69 Vis dėlto iš šio sprendimo 5 ir 6 punktų matyti, kad skundžiamo sprendimo 353 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog reikalavimas atlyginti žalą, patirtą dėl prarastos galimybės, yra naujas reikalavimas, kuris nebuvo nurodytas ieškinyje. Kadangi žala, susijusi su galimybės įgyvendinti planuotą koncentraciją praradimu, iš esmės skiriasi nuo žalos, susijusios su negautu pelnu dėl šios koncentracijos draudimo, pirmasis reikalavimas atlyginti žalą negali būti laikomas mažesniu už antrąjį. Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai konstatavo, kad reikalavimas atlyginti žalą, susijusią su prarasta galimybe, kuris per procesą Bendrajame Teisme buvo nurodytas tik atsakant į jo klausimus, buvo pateiktas pavėluotai, todėl yra nepriimtinas (šiuo klausimu žr. 2000 m. sausio 27 d. Sprendimo *Mulder ir kt. / Taryba* ir Komisija, C-104/89 ir C-37/90, EU:C:2000:38, 47 punktą ir 2019 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Rose Vision / Komisija*, C-346/18 P, EU:C:2019:939, 43 punktą).

70 Taigi šeštąjį pagrindą reikia atmesti.

71 Kadangi nė vienam iš UPS siekiant pagrįsti apeliacinį skundą nurodytų pagrindų nebuvo pritarta, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

72 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

73 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

74 Kadangi UPS pralaimėjo bylą, o Komisija prašė priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas, ši įmonė turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš *United Parcel Service, Inc.* bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.